

איצרות

גליון שבועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

מה נשמע?

מוקד הישועות

ביום חמישי הקרוב, בעשרה בטבת, בו יחול יום השנה ה-170 להסתלקותו לשמי רום של גאון עוזנו מוהר"ת זיע"א, יעתיר השליח המיוחד של 'אוצרות ברסלב' במקום געיותו בעיר ברסלב עבור כל התומכים העוורים והמסיעים בהפצת המעינות.

על ידי העזרה לאוצרות ברסלב מקיימים בהידור רב את צוואתו ומורשתו לדורות של בעל הדילולא, אשר בעת הסתלקותו הכריז לדורות: "עיקר עסקכם יהיה - יפוצו מעיינותיך חוצה. היו חוקים ברצון בממון ובטרהח"!!!

'מוקד הישועות' הפועל במשך כל ימות השנה להעברת בקשות ותפילות לציון הקדוש באופן - המוקד האישי של כל חסיד ברסלב בעת צרה כמו בעתות שמחה, השליחות המיוחדת שכל הנסוותיה קודש להפצת דעת רביה"ק - יופעל ביום הדילולא גם ממקום ציון מוהר"ת זיע"א.

אם גם אתם יוקדים לישועה, אם ברצונכם לרתום לזכותכם את בעל הדילולא כמלוי יושר, אם הנכם מבקשים להביע תודה לה' על רוב חסדו; אם גם בלבכם חולפת ההרגשה כי ייביים אנו לרבי נתן את היינו - אתם מוזמנים להתקשר ביום הדילולא למוקד הישועות ולקחת חלק בהפצת האור כדי להיזכר לטובה על מקום ציונו הקדוש ולהפקד בדבר ישועה ורחמים. "נו, כשעורא הסופר מסתלק, וטרייף-פסול מתגבר כל כך בעולם, תקוותי שעלה אחד מספרי רביה"ק יהיה תיקון על הכל" - דברי מוהר"ת בטרם הסתלקותו.

מוקד הישועות 24 שעות ביממה
1800-81-81-81 (שיחת חינם)

הנה ניגש אל הצדיק

השבוע, פרשת ויגש, הוא הזמן המתאים לחדש את ההתקשרות לרבינו הקדוש, ולשוב בתשובה על חסרון אמונתנו בו. שכן: "ויגש אליו יהודה, הם בחינת כלל ישראל שנקראים יהודים על שם יהודה, שהם ניגשים אל יוסף בחינת הצדיק האמת, ושבים בתשובה על מכירתו, שהוא בחינת פגם אמונת חכמים" (ליקוטי הלכות, תענית ד, ח).

שכן, לא רק אז, לפני אלפי שנים, זלזלו השבטים ביוסף ומכרו אותו. אלא גם כיום, מזלזלים בגדולתו של הצדיק יסוד עולם, ואורו הגדול נסתר ונעלם. "ואפילו מי שזוכה לידע מרבנו זכרוננו לברכה ורוצה ללמוד ספריו הקדושים, יש לו כבידות גדול ומניעות רבות מאד, כידוע בחוש לנו. וגם עדיין האור נעלם ונסתר" (שיחות הר"ן, קפה).

ככל שהצדיק מנסה לגלות לשבטי ישראל עד כמה הוא גדול, הם מוסיפים "שנאו אותו על חלומותיו ועל דבריו". וכשהוא אומר להם גלויות שהוא הצדיק הגדול שאליו צריכים כולם להתבטל ולהשתחות, הם רואים זאת כהתנשאות וגאווה, ומכנים אותו "בעל החלומות"...

לא רק המון-העם מזלזלים באותו צדיק יסוד עולם, אלא גם רבים מגדולי הצדיקים חולקים עליו, מהמת שמידת הדין מתלבשת בהם, ועל ידי זה נכנס בלבם טינה עד שנדמה להם כאילו אינו מתנהג כראוי וחולקים עליו, כאשר כבר היה

אור הגאולה זורה נבר בספרי רבינו הקדוש. נשאר לנו רק: לשוב בתשובה על פגם אמונת חכמים ולגשת לספריו הקדושים בהתחדשות

האשמה הגדולה, ויהודה ניגש אל יוסף - נגאלו ממצוקתם, והתגלה אליהם הצדיק הגדול, המשביר לכל עם הארץ.

וכאבותינו ננהג גם אנו; בראותנו את הסבל הגדול שישבטי ישראל סובלים בגלות, נחזור בתשובה על אשמת ריחוקנו מהצדיק, ובכך נחסוך מעצמנו את הסבל ונביא את הגאולה. כי "אלמלא זכו העולם על כל פנים עכשיו, זה שנים רבות אחר הסתלקותו זכרוננו לברכה, ליהנות מאורו - כבר היה העולם בא לידי תיקונו בשלימות" (עלים לתרופה, הקדמה).

בשבוע הבעל"ט, ביום עשרה בטבת, יחול יום הדילולא של מוהר"ת, התלמיד הנאמן שהתבטל כל כולו לפני רבינו הקדוש.

כמה נפלא גלות שבשנת הסתלקותו, חל עשרה בטבת בשבוע פרשת ויגש! שכן, מי לנו גדול ממוהר"ת שקיים את ה"ויגש אליו יהודה" בתכלית השלימות. "כי ממש היה דבוק ומקושר אליו בהתקשרות ודבקות אמת, במסירות נפש, ובביטול הרגשות עצמו לגמרי לגמרי בכל תנועותיו במעשה ובדיבור ובמחשבה, בשבתו בביתו ובלכתו בדרך בשכבו ובקומו.

"וכל שיחותיו וסיפוריו וענייניו הכל היה סובב והולך רק על קוטב ענין זה - להודיע ולפרסם גדולת קדושת מעלת רבינו זכר צדיק לברכה, וגדולת קדושת מעלת מאמרי תורתו הקדושים ושיחותיו וסיפורי מעשיותיו וכל ענייניו; להודיע לבני האדם גבורותיו, להפיץ מעיינותיו חוצה" (עלים לתרופה, הקדמה).

מעתה, נצא גם אנו בעקבותיו של מוהר"ת; נשוב בתשובה על אשר אשמנו בהתרחקותנו מהצדיק, וניגש אליו ואל ספריו בהתחדשות, ובכך נחסוך מאתנו את הסבל המר של הגלות, ונביא את המשיח. שכן, "ביאת המשיח תלוי בקרבת הצדיק" (ספר המידות, צדיק קנא). וככל שנתקרב לרבינו הקדוש ונעסוק בספריו הקדושים, יתגלה אור המשיח הגנוז בהם.

אם חפצים אנו להיגאל, "אנו צריכים לבלות ימינו בנועם עריבות ספרי רבינו ז"ל ותלמידו הקדוש, ויזמן לא ננוח ולילה לא נשקוט, בהם ובהם ובהם. והם יוציאנו מבגדים הצואים וילבישונו בגדים נקיים, וכל טוב עולם הבא גנוז בהם. ותאמינו לי שאם תציתו לדבריי ותעסקו בהם כסדר, בוודאי תזכו לכל טוב שבכל העולמות" (נתיב צדיק, מכתבי).

לעולמים ברוב הדורות. ובפרט בימינו בעקבות משיחא, שנתרבה המחלוקת בין התלמידי חכמים מאד, וביותר על רבינו הגדול והנורא זצוק"ל, על אשר מסר נפשו מנגד ועסק כל ימיו לרחם על ישראל על כל הרחוקים לקרבם להשם יתברך, וזה בחינת המחלוקת של השבטים על יוסף הצדיק" (ליקוטי הלכות, השכמת הבוקר ד, טז).

אך בחלוף השנים, כשעמדו השבטים הקדושים כמצרים, וסבלו מהתנכרותו של יוסף אליהם, הצדיקו עליהם את הדין: "ויאמרו איש אל אחיו, אבל אשמים אנחנו על אחינו, אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו, על כן באה אלינו הצרה הזאת" (בראשית מב, כא).

לא לחינם אמרו "אשמים אנחנו", שכן: "החולק עצמו מהצדיק האמת, נקרא 'אשמאי' לשון אשם - היפך החוסים בצל הצדיק האמת שהם בבחינת ולא יאשמו כל החוסים בו - כי הוא אֲשֵׁם אֲשֵׁם בה' ובתורתו הקדושה, מאחר שחלק עצמו מהצדיק האמת שהוא שורש וחיות הכל. וזה בחינת מה שהתוודו על שפגמו וחלקו על יוסף שהוא בחינת הצדיק האמת, אמרו 'אבל אשמים אנחנו על אחינו, כי זה עיקר האשם, כשחולקין על הצדיק האמת' (ליקוטי הלכות, שבועות ב, כד). ולאחר שישבו בתשובה על

חוק. הלימוד היומי

יום	יום בחודש	ליקוטי מוהר"ן	ליקוטי הלכות	ליקוטי תפילות	הדף היומי
שבת	ה	נו.	קב	תטו תטז	פד
א	ו	נו.	קג	תז תיח	פה
ב	ז	נו.	קד	תיט תכ	פו
ג	ח	נו.	קה	תכא תכב	פז
ד	ט	נח.	קו	תכג תכד	פח
ה	י	נח.	קז	תכה תכו	פט
ו	יא	נט.	קח	תכו תכח	צ

יול"ע נ"י "אוצרות ברסלב"

ת.ד. 50617 בית שמש
טל. במשרד: 02-9993338 :פקס: 02-9926066

לשמיעת שיעורים בשפות שונות 02-9950000
באר"ב 718-8552121 (1)
באנגליה 203-6085819 (44)
מוקד הישועות 1800-81-81-81

הפצה למנויים ובתי כנסת: 052-7649775
הנצחה, תרומות ופרסום: 02-9993338

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
braslav@actcom.net.il

לחם של ארץ ישראל

וכן הרבה ... היינו שהחולקים על המן רצו שיראו דייקא בעיניהם כל המאכלים מוכנים ומסודרים לפניהם ולאכלם, ולא רצו לאכול המן ברצון טוב ולהרגיש בו כל הטעמים. ומאחר שלא רצו להרגיש, בוודאי לא הרגישו, על כן ביזו אותו וחטאו בזה הרבה" (שם).

המקום המתאים ביותר לשיבור תאוות אכילה, ולהנאה רוחנית מחתיכת לחם פשוטה, היא: ארץ ישראל!

היא הארץ אשר עליה נאמר "ארץ אשר לא במסכנות תאכל בה לחם"; ארץ שמסתפקים באכילת לחם בלבד, לא מחמת עניות אלא מחמת שטועמים בה את כל הטעמים שבעולם! "כי שם בארץ ישראל נכללין כל מהניקות הטעמים בהלחם, על כן שם אין אוכלין לחם במסכנות ועניות, כי שם בהלחם כלולים כל הטעמים שבעולם" (שם, צח).

על הלחם של ארץ ישראל נאמר "לא תחסר כל בה"; לא חסר בה מאומה, יש בה את כל הטעמים שבעולם. ומי שרק מוכן לוותר על הדמיון השקרי של תאוות אכילה, יכול ליהנות ולשבוע מלְחֵמָה קדושה.

לכן גם, הפסוק שמדבר על שבחה של ארץ ישראל ופירותיה – "ארץ חיטה ושעורה וגפן ותאנה ורימון ארץ זית שמן ודבש" (דברים ה, ח) – פותח בחיטה ומסיים בדבש, להורות שבחיטה של פת ארץ ישראל, ניתן להרגיש את כל סוגי המתקוה שבעולם.

הכל תלוי ברצונו של האדם; אם הוא רוצה לנגוס דווקא בחתיכת בשר מעושן, ורק אז להרגיש שבע – הלחם העלוב אכן לא יספק אותו. אך אם הוא מרוצה לשבור את תאוותו ולהרגיש שובע והנאה מחתיכת לחם פשוט, הוא יוכל לחוש זאת.

"וכמו שזמון בהמעשה של החכם והתם, שעל כל מאכל שרצה לאכול ציווה להביא לו חתיכת לחם, ושיבב מאד המאכל ההוא כאילו אוכלו ממש, כי באמת כן הדבר שבהלחם נעלמים בו טעמי כל המאכלים. ואם ירצה יוכל להרגיש בו כל הטעמים של כל המאכלים. וכן מובא בזהר הקדוש ששביעת האדם תלוי ברצונו, כמו שאיתא שם 'זרעוהו דשבעא שווייה עלוהי' וכו'. וכן הוא לענין טעמי המאכלים, שתלוי ברצונו, שאם ירצה להסתפק בלחם יוכל להרגיש בו כל הטעמים שירצה" (שם).

כך הרי היה עם ה"מן" במדבר; כל מאכל שהיו מתאוים לו, היו טועמים את טעמו במן. וכך הוא גם היום בדורנו; אם האדם מרוצה לשבור את תאוותו השקרית לתפנוקים ומעדנים, יוכל לחוש בלחם הפשוט את כל הטעמים שבעולם.

ומי שאינו רוצה להסתפק בלחם, ומתעקש למלאות תאוותו בתפנוקים ומעדנים, הרי הוא דומה למתאוונים שהתאונו ואמרו "נפשנו קצה בלחם הקלוקל"...

"כי הרשעים שביזו את המן, לא היו רוצים להרגיש בו כל הטעמים, על כן ביזו אותו ואמרו 'ונפשנו קצה בלחם הקלוקל'"

"ואהו ארץ אשר לא במסכנות תאכל בה לחם. כלומר, ארץ, שהוא בחינות אמת. ואז הוא בכחינות הארת פנים, ואינו בוחר בתפנוקים. ועל כן לא במסכנות, מחמת דלות ועניות, תאכל בה לחם, ולא שאר מעדנים. רק מחמת שהוא בכחינות אמת, והוא מופשט מתאוות אכילה, ואינו בוחר רק בלחם לאכול"

(ליקוטי מוהר"ן ח"א, מז)

תאוות אכילה – התאוה הגדולה לאכילת מעדנים וממתקים – אינה אלא דמיון שקרי. כך ש"מי שהוא משוקע בתאוות אכילה, בידוע שהוא רחוק מאמת", ומי שהוא משוקע בתאוות אכילה, סימן שהוא שקרן". שכן, התאוה למעדנים היא כל כולה שקר גם, ומי ששוקע בה, בהכרח שהוא שקרן.

מהו השקר הגדול שזמון בתאוות אכילה? הדמיון שאומר לנו שכדי ליהנות מוכרחים להתפנק באכילת מעדנים ותפנוקים!

שכן, האמת האמיתית היא, שכדי ליהנות ולהתענג, די בחתיכת לחם. ומי שמידת האמת מאירה אצלו, יכול לחוש את כל התענוגים והתפנוקים באכילת לחם פשוט. "כי באמת יכולין להרגיש בהלחם טעם כל המאכלים שכלולים בו. וכמו שגם באנשים הגסים, יש שמתענגים מאכילת לחם ומים יותר מהשרים שאוכלים מעדני מלכים, והם באמת בעלי כח ובעלי קומה יותר מהשרים. מכל שכן בקדושת ישראל והתורה, שיכולין להרגיל עצמו להחיות את עצמו בלחם ומים עד שירגיש בו כל הטעמים" (ליקוטי הלכות, נשילת ידים לסעודה ו, צג).

דורות

בעקבות הדורות בחסידות

רבי עקיבא זאב מנמירוב – תלמיד מוהרנ"ת

הוציא מפיו הקדוש אש-שלהבת, ואמר העבודה ממש כמו הכהן-גדול שנכנס לפני ולפנים: 'עמד במקום שעמד, נכנס במקום שנכנס... ראה לפני מי אתה נכנס... אחת ואחת'."

לאחר שאמר מוהרנ"ת את סדר העבודה ביקוד-אש, נענה: "התלמיד חכם גדול מכהן-גדול, כמו שכתוב 'יקרה היא מפנינים' (ודרשו חז"ל בסוטה ד ע"ב: 'מכהן גדול שנכנס לפני ולפנים') - - -"

הקשר המובהק בין מוהרנ"ת לעניין הכפרה והסליחה מתבטא בכך, שבשבוע שלאחר מכן, עשרה בטבת תר"ה, הוא נסתלק לעדן העליון כשעל שפתיו המילים 'הגון המרבה לסלוח'. רבי אברהם ב"ר נחמן מציין כי מילים אלו הם הגימטריא המדויקת של שמו של מוהרנ"ת; "כי הרבה הרבה בעלי תשובה, שבדאי נתכפר להם עוונותיהם, נעשו על ידי דיבוריו וספריו הקדושים שהשאר אהריו".

טובות ויקרות העולים עוד יותר. ורואים אנו את הטוב והאלוקות שנמצא בהם, מפקודות התורה על המהן גדול, שבכל עת כניסתו לבית המקדש יהיה לבוש בחושן אפוד, שיהיה נתונים בהם כמה אבנים טובות.

"ואחר הדברים האלה נכנס מוהרנ"ת ז"ל בדרכו הקדושה מעניין לעניין, עד שהתחיל לדבר בהתעוררות גדול בשלהבת-אש נוראה, וצעק בקולו הקדוש בזה הלשון: 'זאף-על-פי כן נמצא גבוה מעל גבוה, קדושה נעלמה ונסתרה, קודש-קדושים, שהכהן הגדול, שהיה צריך לנכנס לשם, היה צריך להפשיט כל הבגדים היקרים, רק יתונת בד קודש ילבש ומכניס בד יהיו על בשרו! ואמר את הפסוק הזה בניגון של הקורא ביום-כיפור. ורבי מאיר יהודה ז"ל מברסלב היה רגיל גם כן לספר, כי גם הוא נכנס אז אל בית מורנו מוהרנ"ת, ובבואו על הפתח והיה נשמע מרחוק את הדברים האלה יוצאים מפיו הקדוש כלפי-אש, ונשאר עומד על עמדו ומקומו, וירא ללכת יותר להתקרב אל השולחן..."

"והנה, על שבת שלפני פטירתו בא אליו שנית רבי עקיבא זאב, ובליל שבת אחר הסעודה דיבר עוד הפעם מעבודת המהן הגדול ביום-כיפור בהתלהבות גדול ונורא, והזכיר כמה תיבות מהפיט שבסדר העבודה: 'נכנס למקום שנכנס' ועמד במקום שעמד' ועוד כמה תיבות..."

שיחה קדושה זו שנאמרה בליל שבת האחרון לחיי מוהרנ"ת, מוזכרת גם במכתב שכתבו אנשי ברסלב לטשערין, לאחר הסתלקותו, כדלהלן:

"בליל שבת פרשת מקץ אמר תורה על המנוחה, ורקד בעצמו. ואחר שהלך מהשולחן סיפר מענין העבודה של יום-הכיפורים,

יום-כיפור היה יומו הגדול של מורנו רבי נתן. פעם אף התבטא לאמור: "העניין שלי הוא יום-כיפור". בסעודת ערב היום הקדוש היה יושב עם תלמידיו וכל מבקש ה' אשר הגיע אל שולחנו, ושח שיחת התעוררות ויקדת, אשר כל מי שהיה שומעה היה מתמלא הרהורי תשובה. לתלמידו רבי אבא לא אמר מוהרנ"ת פעם: "אף-על-פי שבביתך אתה אוכל גוים גדולים, ואצלי תאכל גוים קטנים, כדאי לך לבוא אצלי ליום-כיפור".

בסעודת ערב-יום-כיפור היו שומעים מפיו קדשו של מוהרנ"ת דיבורים שהיו ממיסים אפילו לב-אבן. לא מעטים מתלמידיו התקרבו מסעודה זו, בנייהם רבי עקיבא זאב דנן, אשר היה למדן מופלג.

היה זה כשהתפלפל פעם עם מוהרנ"ת בפירוש דברי הימנן אברהם. נענה לו מוהרנ"ת: "אתה מתווכח עמי?! פעם כשהתקשתי כפשיט במגן-אברהם, הגיע אלי הוא בעצמו וגילה לי את הפירוש!"

רבי אברהם בן רבי נחמן מטולשטין כתב בהקדמת הספר 'ימי התלאות': "דידנו המופלא ה"ר עקיבא זאב מנעמירוב היה רגיל לספר מעוצם ההתעוררות שראה ממורנו מוהרנ"ת בערב יום-כיפור האחרון. כי דיבר אז בעת סעודת ערב יום כיפור מענין ה' יסודות – דומם, צומח, חי, מדבר, ואמר: 'הלא אנחנו רואים, כל מה שהמדרגה נמוכה יותר, נמצא בו טוב יותר. כי יסוד המדבר הוא האדם, ומקח האדם במכירתו לא יעלה כמקח הסוס שהוא מיסוד החי הנמוך מהמדבר, כנודע, שנמצא סוס שנותנים במחירו כמה אלפים רובל-כסף. ומקח הצומח יעלה עוד יותר, כי נמצאים שושנים ופרחים שמביאים ממדינות רחוקות שאין ערך כלל למחירים לשוויים. וביסוד הדומם נמצאים אבנים

רבי נתן הוא הרבי שלנו
בסוגיה: 'איך להיות תלמיד'.

(מפי חסידי ברסלב)

נוחה של שתיקה

לימים הסביר רבי זלמן לשומעי לקחו, וכך אמר להם: "בוה שאמר לי מוהרנ"ת שאשתוק ולא אענה להם – בדיבורים אלו עצמם העניק לי את הכוח שאוכל לשתוק!!!"

באחד הפעמים כאשר שב לביתו לאחר שהות אצל מוהרנ"ת, הרגישו המתנגדים כי הוגדשה הסאה, הם החליטו להפסיק בכח את הנסיעות לברסלב, גם אם הם יצטרכו לפגוע בכבודו של רב העיר הנערץ. שני אברכים מכת המתנגדים באו אל חדרו מיד לאחר שחזר מברסלב, והתחילו לדבר בפניו דיבורי דופי כשהם מבזים את כבודו של מוהרנ"ת עד עפר.

רבי זלמן שהרגיש כי הם מדברים על מורו ורבו, ידע מתוך היכרותו עמו כי אל לו לנסות אפילו למנוע מהם לדבר כאוות נפשם, אבל להמשיך ולשבת בחדר שבו נשמעים דברי נעצה חמורים כאלו – על זה לא מצא שום היתר לנפשו, הוא פנה איפוא לעבר הדלת כשהוא מתכוון לעזוב את החדר תיכף ומיד.

אולם האברכים ברוב חוצפתם הלכו ונעלו בפניו את הדלת, כדי שהוא יהיה מוכרח להישאר במקום ולשמוע את הדיבורים נגד מוהרנ"ת. ואכן רבי זלמן הצדיק, עם כל הצער שבדבר, נאלץ לשבת שעה ארוכה ולשמוע כיצד האברכים פוערים פיהם לבלי חוק ומדברים נגד צדיק בגאווה ובוז.

לא עבר זמן רב מאותו אירוע מביש, ואחד משני האברכים, זה שהיה ראש המדברים והמבזה הגדול, לפתע פתאום נפטר לביתו עולמו, ויהי המקום להרדת אלוקים - - -

אולם רבי זלמן ברוב ענוותנותו הפטיר על כך באמרו: "אני לא עשיתי זאת, אני לא הענשתי אותו, אולם אין ספק כי מן השמים קינאו לכבודו של מוהרנ"ת!" - - -

הוא לא הסתפק בכך, ומרוב דביקותו והתקשרותו למוהרנ"ת, לאחר שהסתופף בצילו במעדווידיבקע, המשיך ונסע אחריו גם לשבות בשבת קודש בטשעהרין, כדי להספיק עוד שבת אחת בצל הקודש.

באחד מנסיעותיו למוהרנ"ת, כאשר תיאר לעצמו איזו "קבלת פנים" מצפה לו כשיחזור לעירו, לא הצליח להתאפק ושפך את לבו לפני מוהרנ"ת והתאונן על המניעות הרבות והייסורים שגורמים לו המתנגדים מקרב בני העיר. רבי זלמן אף ביקש עצה ותחבולה מה עליו לעשות כדי להשתיק את הטענות וההפרעות מצד אותם אנשים.

אך למרבה הפתעתו, מוהרנ"ת לא רק שלא נתן לו הוראות מה לעשות, אלא אף ציוה עליו מפורשות שיאחזו בפלך השתיקה ולא יענה כלל לאותם מפריעים החולקים על הצדיק.

הדבר היה קשה מאוד על רבי זלמן, ובתחילה אף חשש שמא לא יצליח לקיים את הוראת רבו, בהרגישו כי אין הוא מסוגל לשתוק כאשר מתקפים אותו על רקע התקרבותו לברסלב. אולם לגודל הפלא, תיכף כאשר חזר לביתו והתחילו שוב המניעות, הרגיש בעצמו כח חזק לשתוק, ממש למעלה מדרך הטבע.

יהודי העיר מעדוועדיבקע ידעו אמנם היטב כי רב העיר רבי זלמן נמנה על חסידי ברסלב, אך בכל זאת היו מהם כאלו שלא ראו בעין יפה את נסיעותיו התקופות למורו ורבו מוהרנ"ת מברסלב, שכן היתה זו שיאה של תקופת המחלוקת הקשה, בה הותר דמם של חסידי ברסלב בידי המתנגדים, ורק מתי מעט מתלמידי מוהרנ"ת שרדו אצלו והמשיכו לנסוע אליו למרות הכל.

רבי זלמן הרב, חסיד ברסלב היה מבטן ומלידה, אביו רבי ישעיה שלום ששימש גם הוא ברבנות העיר מעדוועדיבקע, היה בנו של השרף רבי יוד'ל מדאשיב מגדולי תלמידי רבינו, שהתקרב אליו לאחר פטירת רבו הקודם הלא הוא הרה"ק רבי פנחס מקוריין ז"ע. מובן מאליו כי גם רבי זלמן, למרות שהדבר היה עלול לסכן את משרתו הרמה, לא הסתכל על כלום והמשיך לבוא אל מוהרנ"ת כמאז ומקדם, למורת רוחם של המתנגדים, שכעסו מאד לראות אחד מגדולי רבני האיזור כיצד הוא מתבטל כעבדא קמיה מריה לפני מוהרנ"ת הנרדף והנבזה בעיניהם.

כעסם התעורר שבעתיים לאחר שנוכחו לראות כי מוהרנ"ת בעצמו עשה לו מנהג פעם בשנה להגיע לעיר מעדווידיבקע, בדרכו לשבות שבת-קודש בטשעהרין הסמוכה, ולכאורה היה צריך להיות בכך די והותר עבור רבי זלמן הרב – עם כל זאת

גניזות

מחקרים היסטוריים בחסידות

שאלה:

באילו זמנים נסעו חסידי ברסלב למוהרנ"ת?

תשובת הר"ר זלמן שמואל נפתלים:

כידוע בחיי רבינו היו תלמידיו נוסעים אליו בשלשה זמנים קבועים: בראש השנה, בשבת חנוכה ובחג השבועות. רבינו היה משמיע תורה בזמנים אלה.

לאחר הסתלקותו המשיכו תלמידיו לנסוע לציונו הקדוש באומן.

במשך השנים הראשונות שלאחר ההסתלקות היה מוהרנ"ת נוסע הרבה לעיירות שבהם התגוררו חסידי ברסלב שהתאספו לשמוע מפיו תורה ודברי חיזוק. כן היה מתרים אותם מוהרנ"ת עבור הדפסת הספרים שעדיין לא נדפסו: סיפורי מעשיות וספר המדות, ובפרט עבור החלק השני של הספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן.

במשך הזמן החלו אנ"ש להתאסף אצל מוהרנ"ת בעיר ברסלב שם התגורר, בשבת חנוכה ובחג השבועות. מוהרנ"ת במכתבו היה משדל גם את בנו שיבוא לשבות אצלו בזמנים אלו.

ידוע היה במיוחד בקרב תלמידיו אותו חג השבועות של שנת תקצ"ג שזה לכינוי "השבועות הגדול" – דער גרויסער שבועות, אז הגיע אליו ציבור גדול, שביניהם היה רבי שמעולה משמשו של רבינו ומראשוני תלמידיו.

באותו חג שבועות התבטא רבי שמעון בוז הלשון: "תמיד השבתי שרבינו הוא רבינו, ור' נתן הוא ר' נתן; כעת הנני רואה שר' נתן הוא רבינו בעצמו!"

באותו סגנון התלחשו כל הבאים, וכשמוהרנ"ת שמע זאת, צעק בקול: "איך ווייס אז איך בין גייט דער רבי!" (אני יודע שאיני הרבי)

כן ידוע על שבת חנוכה של שנת תקצ"ה שהגיעו אליו תלמידיו מכמה עיירות, ובעת רעוא דרעוין, בסעודה שלישית, הגיחו לפתע שוטרי העיר (בעצת המתנגדים) והקיפו את ביתו של מוהרנ"ת.

באמצע אמירת התורה פרצו לביתו ולקחו למאסר את האנשים שאינם מתושבי העיר ברסלב, וכן החרימו ספרים וכתבים שהיו בבית. במהלך השבוע שחררו את האנשים וכמו כן החזירו למוהרנ"ת את כל הספרים והכתבים שנלקחו ממנו, וזאת בהשתדלות מקורבו רבי שמואל וינברג.

כמו כן מפורסם אותו שבת חנוכה של שנת תר"ה שחל כשבו לפני פטירתו של מוהרנ"ת כמו שנדפס במכתב הידוע שכתבו אנשי ברסלב לאנשי טשערין.

עם זאת יש לציין שהיו תלמידים שהרבו להגיע אל מוהרנ"ת גם במשך כל שבתות השנה, כפי שנוכר רבות במכתבי מוהרנ"ת.

לחידודא

חידה מס' 200

חידון השבוע לצעירים

מתוך מאות פותרי החידה שפורסמה בגיליון הקודם, רק בודדים השיבו את התשובה הנכונה. לכן אנו מפרסמים שוב את החידה:

כמה פעמים כתוב בתהלים "אשרי" ולמה?

בין הפותרים נכונה, יוגדל הפרס והוא יעמוד על 250 ₪ זכות קניה בחנות ספרים 'ברסלב', רחוב מאה שערים 110 ירושלים

לתשובות - התקשרו למערכת הממוחשבת 'אורות ברסלב' 02-9950000. לאחר בחירת השפה, הקושו 1-9-2-1 והשאירו הודעה. בין הפותרים נכונה עד יום שני בשעה 12 בלילה. תיעוד הגרלה על זכות קניה בסך 250 ₪

תגיד תודה ואז תשמה

שלמות עבודת ה' היא לעבדו בשמחה כמו שכתוב "עבדו את ה' בשמחה" (תהלים ק) וכמו שכתב שלמה המלך "ושבחתני אני את השמחה" (קהלת ה, טו) ופירשו חז"ל זו שמחה של מצוה (שבת ל).

אלא שבדרך כלל קשה לזכות לשמחה, כי כל אדם מוקף בטרדות ודאגות שאוטמות את הלב ומפריעות לו לשמוח, כמו כן, גם דאגה ועצבות מחמת עוונותיו בעבודת ה' גם הן מתחבולות היצר הרע למנעו ממידת השמחה שהיא כה גדולה וחשובה. בנוסף לכל זה, הבעל דבר לא נותן לו לשמוח במצוה שמקיים, בטענתו וכי כך מקיימים מצוה, בכזו קטנות המוחין, צדיקים שעובדים את ה' בדחילו ורחימו כראוי, להם נאה לשמוח, אבל מצוה כמו שלך בקושי נקראת מצוה, אתה רוצה גם לשמוח עם זה?! העיקר, אומר היצר הרע "אל תעבוד את ה' בשמחה!".

העצה היא פשוט להרבות בדיבורים של שמחה והודאה לה' על חלקו, לחזור שוב ושוב על "ברוך אלוקינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים", תודה לך יוצרי ובוראי שיוצרת גם אותי להניח תפילין ללבוש ציצית ושאר מצוות, כך אט אט יחדרו הדברים אל הלב עד שגם הוא יתלהב בשמחה אמיתית.

ענין זה נרמז בפסוק "וגש אליו יהודה... ידבר נא עבדך דבר באוני אדוני" (בראשית מד) כי יהודה מרמז על דיבורי ההלל וההודאה, שהרי דוד המלך שיצא ממנו הוא שחיב את ספר התהלים וכשהוא ניגש ליוסף הוא מעורר אצלו את התלהבות הלב לשמחה, שכן יוסף הוא התלהבות הלב כמו שכתוב "ובית יוסף להבה" (עובדיה א, י) והוא אומר לו "ידבר דבר באוני אדוני" ופירש"י "ייכנסו דברי באונך" שדיבורי ההלל וההודאה ייכנסו ללבו ויגרשו ממנו את כל הדאגות ואת כל המפריעים משמחה ככתוב בהמשך הפסוק "ואל יחר אפך" שהוא הרגון והעצבות.

(עפ"י ליקוטי הלכות, הודאה ו, מז)

התקשרות ואהבת הצדיק

הרב ראובן שיף

התקשרות לצדיקים הינה מהיסודות הגדולים המבוארים בהרחבה יתירה בספרי רבינו ותלמידיו. זה ברור שאין הכוונה לקשר חיצוני, כי אם שהנפש תהא קשורה אל הצדיק בפנימיותה.

כך מבאר רבינו (ליקוטי מוה"ר" קלה): "ועיקר ההתקשרות הוא אהבה, שיאהב את הצדיק אהבה שלמה, כמו שכתוב (בראשית מד): "ונפשו קשורה בנפשו", ותרוממו: "חביבא לה בנפשה".

כך היא המידה כי כאשר אחד אוהב את זולתו באהבת נפש, נהיה קשור אליו בפנימיות נפשו ולבבו.

מזי שזכה לטעום טעם אור הגנוז - התורות הנוראות והעצות הנפלאות שגילה, כיצד נותן לו כח להחיות מעמד בכל מצב, והעמיד אותו בקרן אורה להתענג על ה', כאשר כל אחד מרגיש איך שרבינו הוציא אותו ותיקן אותו לפי דרגתו, ואף על פי שעדיין עובר מה שעובר אך כל אחד יודע מה שהצדיק עושה עמו, וכמו שרבינו כותב במכתב לאנשי שלומנו תלמידיו וחסידי: "בכן שאלתי ובקשתי מכם שלא יהיה לריק יגיעי שיעתי עם כל אחד ואחד, ושמתי את נפשי בכפי בשביל טובת נפשכם. ה' הצדיק ואני הרשעתי, ומעשי גרמו לי היסורים ומיתת הבנים המסולאים, והמהלוקת והקיטרוגים. אף על פי כן ידעתי גם ידעתי שגם העסק שעסקתי עמכם להוציא אתכם משני הס"מ (הסמך מס), על כל אלה עיניו לטש ושניו חרק עלי..."

הוא מה גדלה אהבתו אליו שמסר את נפשו ונפש בניו ובני ביתו להחיותנו כיום הזה. וזה לבד צריך לעורר בנו אהבה גדולה אל רבינו.

אולם יש להדגיש כי לא רק מחמת הטובות שעשה לנו רבינו יש לאהוב אותו, שכן זוהי מדרגה פחותה במידת אהבה התלויה בדבר מחמת איזו תועלת שמקבלים הימנו. אלא האהבה האמיתית היא כמו שאוהב את נפשו, (ואי אפשר לדבר מזה שלא ניגדע, וכל אחד שיעיין קצת בליקוטי הלכות ובאוצר היראה ערך צדיק, יראה מעט מועיר שגב גדולת רבינו, הצדיק האמיתי), וכל כמה שהאדם כנס יותר להרגיש שייכות וקשר לצדיק אזי מגדל בלבו את אהבה.

לכן כדאי מאד לדעת את השיחות שגילה רבינו בנסיבות ומאורעות שונות בחייו, וכן ללמוד ולהתעמק בתהלוכות חייו הקדושים והנוראים, מתוך הספרים "שבחי ושיחות הר"ן", וכן ללמוד על גדלות רבינו מתוך הספר "חיי מוה"ר"ן. כי בכך מתגדל הנפש והדעת להרגיש קצת קירבה ושייכות עם הצדיק, על ידי הידיעה ממנו.

כמובן כי מצד עצמנו אין לנו שום שייכות וקשר לדיבורים הנשגבים של רבינו הקדוש והנורא, ברם הרי רבינו אמר וגילה זאת כדי שאנו נוכל להיאחז בשולי גלימתו.

ונסיים בתפילת מוה"ר"ג על תורה זו (ליקוטי תפילות צט) "יהי רצון מלפניך ... שתוכני ברחמיך הרבים, להתקרב באמת לצדיקים אמיתיים, ולהתקשר בהם באמת כלב ונפש הפצה, באהבה רבה ועזה מנוקדה שבלב באמת ... חוס וחמול עלי, וחני לאהבת הצדיקים באמת, ועל ידי זה אוהב להתקשר בהם בהתקשרות גדול וחזק, ותהיה נפשי קשורה בנפשם בקשר אמין וחזק מעתה ועד עולם, לעולמי עד ולנצח נצחים".

(מעובד מתוך שיחתו של הרב ראובן שיף שלי"א ניתן להאזין לשיעור המלא במערכת השמע של 'אוצרות ברסלב' 02-9950000 או 058-32-95000 מהנייד. אידיש, 1, פרשת השבוע, 1, 7)

היעד שלנו:
מחיר שירות ואמינות.

צדיק, מה היעד שלך?

דרך צדיקים, לכל היעדים בעולם. שירות אמינות ומחיר שלא הכרת.

חיה עם נשמה
02-5410100 דרך צדיקים
www.zadikimtours

נסיעות לאומן
ולכל היעדים בעולם
שירות > מקצועיות > אמינות

נתיבים טורס
טיסות לחו"ל | קברי צדיקים | איזורים מתיירים

02-633-8444
באיזור המרכז: 050-411-4857

בעת צרה, בשעת מצוקה. גם בעת שמחה ובכל זמן

מוקד הישועות 1-800-81-81-81

להעברת בקשות לתפילה ולהדלקת נר בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן

לישועה והצלחה, לרווח ופרנסה, לרפואה, למקשה לילד, לנחת ושמחת חיים

אלפי איש ביום! **עשרות אלפים בשבוע!** **מאות אלפים בחודש!**

נושמים ברסלב.

058-32-95000

כל השיעורים מכל רבני ברסלב בחיוב אחד למערכת של 'אוצרות ברסלב'